

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/144/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110241003
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Hausleitnerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1110241003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Hausleitnerovou, v právnej veci žalobcu: Obec Šintava, zast. JUDr. Daliborom Kiselicom, advokátom, Nám. M. Benku 12. Bratislava, proti žalovaným: Na 1. mieste Slovenská republika zast. Ministerstvom financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, na 2. mieste Finančné riaditeľstvo SR, Lazovná 63, Banská Bystrica,

o náhradu škody

r o z h o d o l :

Súd žalobu voči žalovanému na 1. a 2. mieste zamietla.

Žalovaným na 1. a 2. mieste náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa .11.10.2010 domáhal náhrady škody od žalovaných spoločne a nerozdielne z dôvodu, že žalovaný na 1. a 2. mieste spôsobili žalobcovi majetkovú ujmu tým, že v odvolacom konaní Daňový úrad zmenil rozhodnutia žalobcu a zviazalo prevádzkovateľov atómových elektrární na úhradu dane za jadrové zariadenie pomerne v rozpore so zákonom, pričom v I. stupni žalobca vyrubil daň samostatne pre každého prevádzkovateľa. Škoda spočíva v príjmoch z daní, o ktoré bol žalobca ukrátený. Uplatnený nárok právne kvalifikoval ako porušenie právnej povinnosti v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný na 1. mieste podaním doručeným súdu 15.8.2011 žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že zodpovednosť štátu upravuje zákon 514/2003 Z.z. a nie je možné uplatňovať ju podľa Občianskeho zákonníka. Rozhodnutia od ktorých žalobca odvíja škodu neboli nikdy zrušené, preto nemôžu byť rozhodnutiami nezákonnými. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikli škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Žalobca nikdy nebol účastníkom konania.

Žalovaný na 2. mieste vo svojom vyjadrení zo dňa 26.7.2011 žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, Okresný súd Bratislava I ako aj Krajský súd Bratislava vo viacerých veciach skutkovo totožných už rozhodli s tým, že ide o vzťah verejný medzi prvostupňovým a druhostupňovým daňovým orgánom a teda nejde o občianskoprávny vzťah. Žalobca môže žalovať žalovaného o náhradu škody len podľa zákona 514/2003 Z.z. kedy bráni úspešnému uplatneniu žaloby predovšetkým tá skutočnosť, že žalovaný na 2. mieste nie je ústredný orgán štátnej správy a žalobca nie je účastníkom konania, v ktorom mu mala byť podľa žaloby spôsobená škoda, teda žalovaný na 2. mieste nie je pasívne legitimovaný. Žalobu môže podať len účastník konania, V danom prípade žalobu podal orgán verejnej moci. Rozhodnutie musí byť zrušené.

Žalovaný na druhom mieste zmenil názov. Na pojednávaní sa pridržiaval písomné vyjadrenia a žiadal žalobu zamietnuť. U nich si žalobca neuplatnil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom prihliadol na obsah spisového materiálu a všetko čo v konaní inak vyšlo najavo (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Zároveň súd poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť a označiť potrebné dôkazy, ktoré v konaní žiadajú vykonať a to v predvolaní na pojednávanie.

Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými žalobcom, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a tvrdení žalovaných z hľadiska skutočnosti uvádzaných na svoju obranu.

Podľa § 4 zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

f) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

g) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

h) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických

osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

Podľa § 9 zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Predmetom konania je náhrada škody údajne spôsobená bývalým Daňovým riaditeľstvom SR pre vydanie nezákonných rozhodnutí, ktorú majú žalovaní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

Čo sa týka právnej kvalifikácie žalobcu, že škoda bola spôsobená porušením právnej povinnosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, takéto právne zdôvodnenie vo vzťahu k žalovanému na 1. mieste neobstojí, pretože škodu voči žalovanému na 1. mieste si môže uplatniť len v zmysle lex specialis zákona č. 514/2003 Z.z. pretože ustanovenie § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony. Takýmto zákonom v súvislosti s náhradou škody je zákon č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd skúmal základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jeho orgánmi v daňovom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to:

1. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľná v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnostných právach poškodeného
2. nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu
3. príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmom) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom

Podľa ustálenej súdnej praxe, pokiaľ štátny orgán zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za týmto účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia a prípadné nesprávnosti a vady pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavia práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať len jeho zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie. Za nesprávny úradný postup nie je možné považovať pochybenia a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky pre jeho vydanie a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne, že nemalo byť vydané, prípadne malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností. Rovnako za nesprávny úradný postup nie je možné považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie veci či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú odlišné od tých, aké podľa svojich predstáv očakáva ten, koho práv či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať.

So zreteľom na všetky relevantné skutkové okolnosti prejednávanej veci a námietky žalobcu voči postupu a rozhodnutia žalovaného na 2. mieste či proti žalovanému na 1. mieste pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch daňových subjektov (prevádzkovateľom jadrových zariadení) v danom konaní o vyrubení dane za jadrové zariadenia, je potrebné v prvom rade zdôrazniť, že žalobca si nemôže v tomto občianskom súdnom konaní uplatňovať ako nesprávny úradný postup také vecné pochybenia v rozhodnutiach daňových orgánov, ktoré by sa priamo odrazili v nezákonnosti ich rozhodnutí, v ich meritórnom výroku, ktorých nesprávnosť môže byť vyslovená jedine v správnom konaní na to inštančne oprávneným orgánom na základe podaného oprávneného prostriedku oprávneného daňového subjektu. Súd teda v konaní o náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z. nemôže vecnú (obsahovú) správnosť rozhodnutí daňových orgánov posudzovať z hľadiska nesprávneho úradného postupu, ale týmito sa

môže zaoberať jedine príslušný orgán pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia, ktorého výsledkom je súd v občianskom súdnom konaní viazaný.

Pri opačnom výklade, by totiž došlo k neprípustnosti zásahu zo strany súdov rozhodujúcich v rámci civilného procesu do správneho/daňového konania a do výkonu pôsobnosti daňových orgánov pri rozhodovaní v daňovom konaní vo veciach miestnych daní a poplatkov.

Na základe uvedeného možno dovodiť, že súdu neprináleží v tomto konaní prehodnocovať právne závery daňových orgánov a ani posudzovať správnosť ich rozhodnutia o vyrúbení pomernej dane za jadrové zariadenia, a teda posudzovať správnosť aplikácie § 73 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Súdu rovnako neprináleží v tomto konaní ani preskúmať zákonnosť postupu daňových orgánov v zmysle ustanovenia. § 2 ods. 1 zákona 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov, nakoľko ich pochybenia by sa v tomto smere odrazili v nezákonnosti ich rozhodnutia, ktorú by prináležalo posudzovať len inštančne na to oprávneným správnym orgánom v rámci preskúmania rozhodnutia na základe riadne podaného opravného prostriedku.

Podľa § 135 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Ako vyplýva z § 135 ods. 2 O.s.p. súd je viazaný právoplatnými rozhodnutiami vydanými v daňovom konaní, a pokiaľ tieto neboli pre nezákonnosť zrušené na to oprávneným orgánom, v tomto konaní neprípustné zasahovať do výsledku daňového konania prehodnocovaním záverov správneho orgánu v tom smere, či mal vyrubiť každému daňovému subjektu daň za jadrové zariadenie v plnej výške, a nie tak ako im ju vyrubil - pomerne. Vyššie uvedené platí aj vo vzťahu žalovanému na 2. mieste.

Zo zreteľom na uvedené dospel súd k záveru, že navrhovateľ si nemôže v konaní uplatňovať ako nesprávny úradný postup také pochybenia v postupe daňových orgánov, ktoré sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia vzniku nároku a výšky daňovej povinnosti a nemôže sa ani dovolávať nezákonnosti ich postupu v daňovom konaní, ktoré sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia vzniku nároku a výšky daňovej povinnosti, ako podkladu pre ich rozhodnutie, pretože takéto hmotnoprávne či procesné pochybenia sa môžu priamo odraziť v ich rozhodnutiach, ktorých nezákonnosť môže byť vyslovená jedine na základe podaného opravného prostriedku oprávneného daňového subjektu.

Daňové orgány svojim postupom v daňovom konaní neporušili svoje povinnosti, keďže pri výkone verejnej moci postupovali v rozsahu svojich kompetencií daných im zákonom, nedopustili sa pri svojom rozhodovaní žiadneho excesu a ani nepostupovali spôsobom nezlučiteľným s ochranou základných práv a ľudských slobôd, a preto z ich strany nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Postup daňových orgánov mal oporu v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Konanie o zodpovednosti štátu nie je konaním o obnove daňových konaní, súd nie je oprávnený v občianskom súdnom konaní prehodnocovať právne závery, v ktorých majú svoj základ právoplatné rozhodnutia vydané v daňovom (správnom) konaní. Súd pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v

rozsahu pôsobnosti zákona č. 514/2003 Z.z. teda nemôže nahrádzať postupy a ani naprávať rozhodnutia správnych orgánov, pretože nie je oprávnenou inštanciou vo vzťahu k týmto orgánom.

Podľa § 2 ods. 1 Obč. zák. občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

Občiansky súdny poriadok skutočne priznáva každému, kto má právnu subjektivitu, právo podať žalobný návrh (na jej podanie je teda procesne legitimovaná každá fyzická a právnická osoba). K tomu, aby sa niekto stal účastníkom konania, preto nie je potrebné, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí ak podá návrh (v takom prípade sa stáva navrhovateľom - žalobcom) alebo aby bol proti nemu podaný žalobný návrh (v takom prípade sa stáva odporcom- žalovaným). Či ale žalobca bude v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobným návrhom uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (navrhovateľ-žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie naproti tomu ide vtedy, ak ten, o kom navrhovateľ-žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (odporca-žalovaný) nie je nositeľom tej hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Pre úspešnosť žalobného návrhu je v každom sporovom konaní jednou zo základných povinností navrhovateľa - žalobcu preukázať, že on je aktívne legitimovaný a že odporca - žalovaný je pasívne legitimovaný. V plnom rozsahu to platí aj v predmetnom konaní. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovaný na 2. mieste je účastníkmi predmetného hmotnoprávneho vzťahu vo vzťahu k zákonu č. 514/2003 Z.z.. Pokiaľ ide o nároky na náhradu škody uplatňované podľa zákona č. 514/2003 Z.z. pasívne legitimovaným je vždy štát, a pretože škoda mala vzniknúť pri výkone verejnej moci v oblasti správy daní, za štát v danom prípade koná Ministerstvo financií SR, ako ústredný orgán štátnej správy pre oblasť daní (§7 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy).

Ako už bolo vyššie spomenuté, žalobca sa domáhal náhrad škody podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., preto táto všeobecná zodpovednosť (lex generalis) je v týchto prípadoch vo vzťahu k štátu vylúčená práve osobitnou úpravou (lex specialis) zákona č. 514/2003 Z.z. To znamená, že v prípade škody vzniknutej pri výkone verejnej moci t.j. pri rozhodovaní o úradnom postupe orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb, potrebné pre posúdenie zodpovednosti za škodu prednostne aplikovať zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý v týchto prípadoch zakladá zodpovednosť štátu, ale len v tých prípadoch, pokiaľ pri výkone verejnej moci došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia alebo k nesprávnemu úradnému postupu orgánov verejnej moci. Zodpovednosť štátu (štátneho orgánu za škodu podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. preto nemožno na tieto prípady aplikovať, táto prichádza do úvahy len v tých prípadoch, ak došlo k inému porušeniu právnej povinnosti (zákonnej či zmluvnej) povinnosti štátnym orgánom, mimo uplatňovania jeho pôsobnosti pri výkone verejnej moci.

Súd v súlade so zásadou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a právnej istoty (v rovnakej veci má byť rovnako rozhodnuté) v zmysle Dohovoru poukazuje aj na právoplatné rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, v spojení s rozsudkami Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10C/164/2010 v spojení s 8Co 332/2011-128, 7C 203/2010-92 v spojení s 5Co 72/2012-119, 7C 219/2010, 15C 159/2010.

Poukazujúc na vyššie uvedené, súd žalobu proti žalovanému na 1. mieste zamietol z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom

podľa §§ 5, 6 a 9 zákona č. 514/2003 Z.z. a voči žalovanému na 2. mieste z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Nepriznal žalovaným na 1. a 2. mieste náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnili ani žiadne trovy žalovanému nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, dvojmo. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované (§ 42 O.s.p.) V odvolaní sa má uviesť v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie, proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu.